

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X
sídlem X
zastoupena advokátkou Mgr. Markétou Kořínkovou
sídlem Klimentská 1216/46, Praha 1

proti

žalovanému: Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát
sídlem Štěpánská 796/44, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2022, č. j.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo výrokem I. změněno rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Ústeckého a Libereckého (dále jen „inspektorát“), ze dne 2. 8. 2021, č. j. X, tak, že bylo částečně zrušeno v bodě 2) výroku I. a řízení v této části bylo zastaveno, výrokem II. byla snížena výše uložené pokuty z částky 100 000 Kč na 90 000 Kč a výrokem III. bylo prvostupňové rozhodnutí ve zbytku potvrzeno.
2. Výrokem I. bod 1) shora označeného rozhodnutí inspektorátu byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku podle § 24 odst. 7 písm. a) zákona č. 634/1992. o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do dne 15. 7. 2019 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), pro porušení povinnosti podle § 3 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Uvedeného přestupku se měla dopustit tím, že ve své provozovně X, X, X, jako osoba zodpovědná za bezpečnost provozu v postavení provozovatele atrakce Foam Pit, neposkytovala služby v předepsané jakosti tím, že nezajistila bezpečný provoz veřejného zařízení, neboť docházelo opakovaně ke skutečnosti, kdy středový rám herního prvku Foam Pit byl odkrytý a to minimálně dne 26. 12. 2018 a v roce 2019 ve dnech 6. 1., 12. 1., 16. 1., 23. 1., 3. 2., 11. 2., 18. 2., 28. 2., 2. 3., 9. 3., 16. 3., 24. 3., 30. 3., 4. 4., 10. 4., 18. 4., 25. 4., 5. 5., 11. 5., 20. 5. a 24. 5., jak vyplývá z doloženého plánu kontroly tohoto zařízení, což zvyšovalo míru rizika zranění při doskoku, čímž provoz prvku Foam Pit nesplňoval kvalitu a bezpečnost pro jeho uživatele a následkem toho tak mohlo dojít ke zranění uživatelů prvku Foam Pit.
3. Dále podle bodu 2) téhož výroku žalobkyně naplnila neposkytnutím požadované součinnosti skutkovou podstatu přestupku podle § 15 odst. 1 zákona č. 255/2012, o kontrole (kontrolní řád), tím, že porušila § 10 odst. 2 v návaznosti na § 8 písm. c) a f) téhož zákona.
4. Výrokem II. uvedeného rozhodnutí byla žalobkyni podle § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s § 90 odst. 1, § 41 odst. 1 a § 46 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložena pokuta ve výši 100 000 Kč.
5. Výrokem III. jí byla rovněž uložena povinnost uhradit náklady řízení podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

6. Ve včasné podané žalobě žalobkyně předně rekapitulovala průběh provedené kontroly a správního řízení. Dále namítala, že je napadené rozhodnutí nesprávné, neboť se žalovaný nevypořádal s argumenty uvedenými v odvolání, a dále proto, že je napadené nepřezkoumatelné.
7. Průběh kontroly byl zmatečný, jelikož došlo k opakovanému vydávání kontrolních zjištění, která ani v očích inspektorátu neobstála, když bylo námitkám žalobkyně vyhověno. Nadto se inspektorát druhým dodatkem k protokolu o kontrole (dále jen

„protokol“) odchýlil
od původně vymezeného předmětu kontroly, když zkoumal plnění informační povinnosti.

8. K odkrývání středového rámu prvku Foam Pit, které měl inspektorát zjistit, podle žalobkyně nedošlo. Takové zjištění nepodporoval žádný provedený důkaz. Žalovaný se přitom těmito argumenty nikterak nezabýval.
9. V dalším žalobním bodu žalobkyně tvrdila, že se inspektorát nezabýval ani tím, zda pro herní prvek Foam Pit existuje předepsaná nebo schválená jakost, eventuálně co znamená jakost obvyklá. K porušení vytýkaného ustanovení nemohlo dojít také proto, že žalobkyně doložila certifikování kontrolovaného prvku všemi možnými dostupnými prostředky.
10. V neposlední řadě žalobkyně namítala, že inspektorát může kontrolovat pouze období vymezené předmětem kontroly, což v daném případě rovněž nebylo splněno.
11. Napadené rozhodnutí, jakož i kontrola, která jeho vydání předcházela, jsou nadto podle názoru žalobkyně nepřezkoumatelné. Předmět řízení byl totiž vymezen zcela zmatečně. Žalovaný se rovněž nevypořádal s argumenty a námitkami žalobkyně. Z odůvodnění například nelze zjistit, zda v konkrétním případě existuje předepsaná nebo schválená jakost, co znamená obvyklá jakost, zda jsou provedené certifikace dostačující a bezpečné, zda středový rám byl či nebyl odhalen, co to pro bezpečnost spotřebitele znamená, zda odhalení středového rámu může představovat riziko nebezpečí na zdraví, případně jak inspektorát dospěl k závěru, že tato jakost splněna nebyla. V této souvislosti žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73. V napadeném rozhodnutí nebylo uvedeno, jak se kontrolní orgán vypořádal s celou řadou důkazů, které žalobkyně předložila.
12. Závěrem žalobkyně poukázala na nedostatečné odůvodnění výše sankce, která je podle jejího názoru nepřiměřená, když nezohledňuje, že provozovna byla z velké části roku 2020 z důvodu vládních nařízení uzavřena, a rovněž nezohledňuje majetkové poměry žalobkyně. Výrok I. a II. napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelný také proto, že pokud žalovaný dospěl k závěru, že se přestupek podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu nestal, zůstal výrok ohledně výše sankce neodůvodněn. Navrhovala proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

13. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobkyně proti napadenému rozhodnutí brojila totožnými námitkami, jež uplatnila ve správním řízení, a které již vypořádal. Přesto zopakoval, že průběh správní kontroly nebylo možné považovat za zmatečný. Její předmět se v průběhu nijak nezměnil. Z důvodu složitosti posouzení, zda není kontrolovaný výrobek výrobkem ve smyslu zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, bylo přistoupeno k došetření věci, o čemž byl vždy sepsán dodatek k protokolu a žalobkyni bylo umožněno proti relevantním zjištěním podat námitky.

14. Žalovaný rovněž zdůraznil, že pro kontrolovaný prvek Foam Pit byla předepsána jakost spočívající v požadavku na zakrytí jeho rámu materiálem tlumícím náraz. Nedostatečné zakrytí těchto částí přitom vyplývalo z plánu kontroly prvku.
15. Snížení pokuty napadeným rozhodnutím bylo podle žalovaného také zdůvodněno. Bylo k němu přistoupeno právě proto, že došlo ke zrušení části výroku prvostupňového rozhodnutí. Stejně tak bylo přihlédnuto k pandemické situaci. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu zamítl, náhradu nákladů nepožadoval.

IV. Zjištění ze správního spisu

16. Inspektorát zahájil dne 29. 5. 2019 u žalobkyně kontrolu, jejímž předmětem byl herní prvek Foam Pit, tedy doskočiště naplněné molitanovými prvky. O místním šetření byl sepsán úřední záznam, jímž byla žalobkyně vyzvána k doložení dokladů vztahujících se ke kontrolovanému prvku. Jmenovitě se jednalo o doklady o revizích zařízení při uvedení do provozu, záznamy o opravách, provozní řád, certifikáty, osvědčení a návod k použití od výrobce. Následně byla žalobkyně vyzvána k doložení projektové dokumentace. V reakci na tyto výzvy žalobkyně doložila certifikát k užívání ze dne 11. 9. 2017, č. 50104248 001, který se ovšem vztahoval k prvku, jež neobsahoval v provozovně instalované trampolíny. Žalobkyně byla proto vyzvána k doložení posouzení prvku přímo ve stavu, jež byl instalován v provozovně.
17. Pro osazení atrakce trampolínami žalobkyně nedodala žádné odborné posouzení. Z důvodu neposkytnutí relevantních dokumentů bylo přistoupeno k zakázání používání kontrolovaného prvku. Inspektorátu však byl dne 12. 12. 2019 zaslán výstup z kontroly provedené společností X ze dne 4. 11. 2019, č. X, se sdělením, že byly zjištěné závady odstraněny a bylo přistoupeno k opětovnému používání kontrolovaného prvku.
18. O průběhu kontroly byl dne 16. 3. 2020 sepsán protokol. Z kontrolního zjištění vyplývalo, že žalobkyně v době zahájení kontroly neinformovala spotřebitele o skutečnosti, že v prvku je instalována konstrukce k uchycení trampolínové konstrukce, která tvořila nenadálou a nebezpečnou překážku, a neučinila žádný krok k tomu, aby tuto překážku odstranila. Tím, že neposkytla služby v jakosti obvyklé, porušila § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.
19. Proti kontrolnímu zjištění podala žalobkyně obsáhlé námitky. Protokol podle jejího názoru neobsahoval náležitosti podle § 12 odst. 1 kontrolního řádu, když v něm nebyl vymezen předmět kontroly. Z protokolu také nevyplývalo, že by inspektorát zjišťoval plnění informační povinnosti. Nevyplývalo z něj ani, jak dospěl inspektorát k závěru, že je v prvku instalována konstrukce k uchycení trampolíny a že představuje nenadálou a nebezpečnou překážku. Dále z protokolu nevyplývá, že by inspektorát žalobkyni dodatečně informoval o zahájení kontroly.
20. Těmto námitkám bylo částečně vyhověno. Inspektorát konstatoval, že předmětem kontroly je prvek Foam Pit. Přesnější vymezení předmětu kontroly však přislíbil doplnit do protokolu dalším dodatkem. Uznal, že z něj rovněž nevyplývá, jak byla žalobkyně

dodatečně informována o zahájení kontroly. Doplnil však, že se tak stalo doručením Oznámení o zahájení kontroly

č. j. X žalobkyni dne 31. 5. 2019, jehož přílohou byl stejnopis úředního záznamu. Porušení vytýkané povinnosti považoval inspektorát za prokázané.

21. V dodatku k protokolu ze dne 24. 6. 2020 bylo zaznamenáno došetření, podle něž žalobkyně dodečně přistoupila k zakrytí celého prvku silnou matrací. Žalobkyně byla dále vyzvána ke sdělení, jakým způsobem a o co požádala Strojírenský zkušební ústav Brno s. p. v návaznosti na prvek Foam Pit. Ten měl žalobkyni sdělit, že neprovádí posouzení celého prostoru, ale výhradně jednotlivých herních prvků a z tohoto důvodu je posouzení tímto ústavem nemožné.
22. Dne 7. 7. 2020 podala žalobkyně námitky proti kontrolnímu zjištění uvedeném v dodatku k protokolu. Namítala, že dodatek neobsahuje důvod vyhotovení ve smyslu § 21 kontrolního řádu a nevymezuje dostatečně určitě předmět kontroly. Tvrdila, že inspektorát neprováděl došetrování ve smyslu § 21 kontrolního řádu, ale kontrolu jako takovou, která měla být zahájena v souladu § 5 kontrolního řádu. Protokol o kontrole je dokument shrnující kontrolu. Pokud kontrolovaná osoba proti protokolu o kontrole nepodá námitky, jedná se o poslední úkon kontroly. Z povahy věci tedy vyplývá, že na základě protokolu o kontrole nebylo možné žalobkyni žádat o poskytnutí součinnosti.
23. Podaným námitkám bylo znovu částečně vyhověno. Inspektorát souhlasil s žalobkyní, že dodatek k protokolu neobsahoval zdůvodnění znovuotevření kontroly, nicméně skutečnosti, které k tomu inspektorát vedly, byly v dodatku uvedeny. Bylo zejména odkázáno na šetření v souvislosti s uloženým zákazem používání prvku Foam Pit. S námitkou žalobkyně týkající se nesprávného postupu spočívajícího v došetření věci inspektorát nesouhlasil. Podrobně popsal úpravu dle § 21 kontrolního řádu a dospěl k závěru, že postupoval v souladu s ním. Rovněž dodal, že následným postupem bude vydání dalšího dodatku k protokolu.
24. Výzvou ze dne 13. 8. 2020 inspektorát požadoval doložení komunikace se Strojírenským zkušebním úřadem. Ke zhodnocení povahy kontrolovaného prvku vyžádal inspektorát rovněž vyjádření Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.
25. V dodatku ze dne 25. 1. 2021 inspektorát doplnil popis průběhu kontroly včetně způsobu jejího dodečného oznámení žalobkyni, podrobně popsal její předmět i kontrolní zjištění. Jelikož žalobkyně nedoložila žádnou revizi, potvrzení o bezpečnosti atrakce, případně posouzení rizik, zakázal inspektorát opětovně používání prvku Foam Pit.

26. Proti tomuto dodatku a zákazu dalšího používání atrakce podala žalobkyně dne 13. 2. 2021 další námitky. Namítala, že z dodatku nevyplývá, z jakého důvodu byl vyhotoven. Dodala, že předložila důkazy, z nichž vyplývá, že jakost týkající se jump areny a jejích prvků není předepsaná ani schválená, ani závazně stanovena nebo jinak popsána právními předpisy. Žalobkyně tedy byla povinna poskytovat služby v obvyklé jakosti. Podle jejího názoru přitom z ničeho nevyplývalo, že by docházelo k odkrývání středového rámu kontrolovaného prvku. Žalobkyně dodala, že inspektorátu poskytla celou řadu důkazů, ze kterých vyplývá, že prvek Foam Pit byl certifikován všemi možnými dostupnými prostředky.
27. Tyto námitky byly rovněž zamítnuty. Dodaný certifikát ze dne 11. 9. 2017, č. 50104248 001, se zjevně týkal jiného výrovku. Z certifikátu ze dne 4. 11. 2019, č. 50310342 001, vyplývalo provedení testů zkušebním ústavem TÜV Rheinland. Tyto testy však byly provedeny v Číně a nikoli v provozovně žalobkyně na konkrétním kontrolovaném prvku. Provedení dalších testů německou společností Trampoline Park Safety, o které se žalobkyně zmiňovala, nebylo možné ověřit, neboť o ní nebylo inspektorátu ani přes výzvu doloženo žádné potvrzení.
28. Podle inspektorátu byl protokol vydán v souladu s § 21 odst. 1 a 2 kontrolního řádu tak, jak bylo v dodatku uvedeno, tedy z moci úřední, z důvodu opravy zřejmých nesprávností, které byly zjištěny v návaznosti na podané námitky. Došetřením se inspektorát snažil zjistit, jakým způsobem došlo k odstranění závad na kontrolovaném prvku, o němž žalobkyně informovala dne 16. 12. 2019, na jejichž základě došlo k obnově užívání tohoto prvku. Inspektorát nepřisvědčil námitce žalobkyně, podle níž nedocházelo k odkrývání středového rámu prvku Foam Pit. Poukázal přitom na plán kontrol vložený ve spise, z něž vyplývalo, že středový rám herního prvku Foam Pit byl odkrytý minimálně dne 26. 12. 2018 a ve dnech 6. 1., 12. 1., 16. 1., 23. 1., 3. 2., 11. 2., 18. 2., 28. 2., 2. 3., 9. 3., 16. 3., 24. 3., 30. 3., 4. 4., 10. 4., 18. 4., 25. 4., 5. 5., 11. 5., 20. 5. a 24. 5. v roce 2019. Rovněž podle doložených pravidel pro vstup na trampolíny nebyli návštěvníci upozorněni na jakékoli výškové omezení pro skok do prvku. Zmíněný prvek Foam Pit tedy nároky na kvalitu a bezpečnost pro uživatele nesplňoval, přičemž tato skutečnost byla zřejmě příčinou vážného poranění páteře jednoho z uživatelů, ke kterému došlo dne 4. 5. 2019. Není tedy pravdou, že by byla služba poskytována v jakosti obvyklé.
29. Dne 31. 3. 2021 byl vydán další dodatek k protokolu. Byl v něm shrnut průběh kontroly i konečná podoba kontrolního zjištění. Proti tomuto dodatku nebyly ze strany žalobkyně podány námitky.
30. Na základě provedené kontroly shledal inspektorát žalobkyni příkazem ze dne 21. 5. 2021 vinnou z výše popsaných přestupků. Proti příkazu si žalobkyně podala odpor.
31. K shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí se žalobkyně písemně vyjádřila dne 2. 7. 2021. Prezentovala přitom v podstatě totožný text, jako v podané žalobě.
32. Výše popsaným rozhodnutí inspektorátu byla žalobkyně uznána vinnou ze shora uvedených přestupků. Jejím písemným námitkám přitom inspektorát nepřisvědčil. Podle jeho názoru nebylo námitkám žalobkyně podaným proti protokolu, případně jeho dodatkům, nikdy zcela vyhověno. Zároveň v průběhu kontroly nedošlo ke změně

kvalifikace obvinění. Dané porušení bylo dodatky pouze více specifikováno, a nedošlo tak ke změně předmětu kontroly, kterým byl vždy prvek Foam Pit. Jako podnět ke kontrole sloužilo podání spotřebitelky, která provozovnu žalobkyně navštívila se svým oddílem. Během této návštěvy se jedno z dětí jejího oddílu vážně zranilo na prvku Foam Pit. Právě z tohoto důvodu se mu inspektorát při kontrole věnoval. Zkoumal přitom zejména umístění prvku v provozovně, ověření dodržení správného účelu užívání, pro který byl prvek určen, a zabezpečení kvality poskytované služby spotřebitelům. Z plánu kontrol týkajících se kontrolovaného prvku jednoznačně vyplynulo, že minimálně v období od 20. 12. 2018

do 31. 5. 2019 byla opakovaně problematická část konstrukce odhalena a nedostatečně zakryta ochranou proti možnému úrazu. Inspektorát tedy požadoval od žalobkyně doložení jejích tvrzení o bezpečnosti kontrolovaného prvku. Žádné takové skutečnosti však žalobkyně nedoložila, a to ani v souvislosti s realizovanými opatřeními ke zvýšení bezpečnosti. V další části odůvodnění se inspektorát zabýval institutem jakosti poskytované služby. Uvedl, že podle zákona je prodávající povinen poskytovat služby v určité, předepsané, schválené nebo uváděné jakosti. Pokud je jakost předepsána, je prodejce povinen dodržovat minimálně takto stanovenou úroveň jakosti. Není-li předepsána, musí dodržovat úroveň obvyklou. Pro provoz kontrolovaného prvku jsou dány

od výrobce podmínky pro jeho bezpečné užívání, jako například požadavek na rám konstrukce a vnitřní stěny, které musí být pokryty materiálem tlumícím náraz, což vyplývá z doložené technické dokumentace. Z plánu kontrol doložených žalobkyní však vyplynulo, že opakovaně docházelo k odkrytí středového rámu kontrolovaného prvku, který tedy nesplňoval požadavky na kvalitu a bezpečnost pro jeho uživatele. Žalobkyně tak neposkytovala služby v předepsané jakosti. Významnost rizika nebezpečí spočívajícím v odhalení konstrukce prvku Foam Pit potvrzoval podle inspektorátu zejména případ vážného úrazu při pádu dítěte. Při své úvaze o druhu a výši sankce vycházel inspektorát zejména z rozsahu a významu následku jednání žalobkyně, který spatřoval v riziku újmy na zdraví. Jako polehčující okolnost hodnotil skutečnost, že se žalobkyně podobného porušení dopustila poprvé. V neprospěch jí pak svědčilo spáchání více přestupků. Závěrem dodal, že by za běžných okolností byla uložena sankce vyšší, s přihlédnutím k probíhající pandemii nemoci COVID-19 a s tím souvisejícími ekonomickými dopady však rozhodl o uložení sankce ve shora popsané výši.

33. K odvolání žalobkyně, jež mělo shodné znění jako text žaloby, přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný. S opakovanými námitkami nesouhlasil. Podle názoru žalovaného nebylo možné kontrolu označovat za zmatečnou. Inspektorát postupoval v souladu s kontrolním řádem, když k námitkám žalobkyně došetřil všechny relevantní skutečnosti a následně je zaznamenal do dodatků k protokolu. Tímto došetřením došlo pouze ke zpřesnění popisu protiprávního jednání a bližšímu zdůvodnění, proč nebyla služba poskytnuta v předepsané jakosti. Co se týče jakosti poskytované služby, je pravdou, že žalobkyně doložila zkušební protokol ze dne 11. 9. 2017, č. X, ten se však zjevně týkal pouze pěnové jámy bez trampolín. V provozovně žalobkyně však byla atrakce osazena dvěma trampolínami oddělenými středovým rámem. Zkušební protokol ze dne 4. 11. 2019, č. X, stanovoval požadavky na zakrytí rámu a vnitřních stěn atrakce materiálem tlumícím náraz. Z plánu kontrol přitom vyplynulo, že docházelo k pravidelným kontrolám zakrytí středového rámu. Při těchto kontrolách bylo opakovaně zjištěno jeho odkrytí. Je tedy zřejmé, že byl

prvek výrobcem zamýšlen pro určitý způsob užití a pro jeho provoz existovala určitá pravidla. Předepsanou jakostí byla v tomto případě povinnost zakrytí rámů konstrukce materiálem tlumícím náraz. V opačném případě by se totiž nemohlo jednat o bezpečný výrobek. Žalovaný tedy dospěl k závěru, že přestupek uvedený v bodě 1) výroku I. prvostupňového rozhodnutí byl žalobkyni prokázán.

34. Ve vztahu k přestupku popsanému v bodě 2) výroku I. však žalovaný konstatoval, že žalobkyně svou povinnost spočívající v poskytnutí součinnosti neporušila. Výrok proto zrušil a řízení ve vztahu k tomuto přestupku zastavil. Z tohoto důvodu přistoupil rovněž k úpravě výše sankce. Z hodnocení kritérií relevantních pro stanovení výše pokuty byla vypuštěna přitěžující okolnost spočívající ve spáchání více přestupků. Žalobkyni byla proto výše pokuty snížena na 90 000 Kč.

V. Posouzení věci soudem

35. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., s limity týkajícími se správního trestání (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/20163-16, publ. ve Sb. NSS 3528/2017, rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz).
36. Podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele je prodávající povinen prodávat výrobky a poskytovat služby v předepsané nebo schválené jakosti, pokud je závazně stanovena nebo pokud to vyplývá ze zvláštních předpisů anebo v jakosti jím uváděné. Není-li jakost předepsána, schválena nebo uváděna, v jakosti obvyklé.
37. Podle § 24 odst. 7 téhož zákona se prodávající dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost poctivého prodeje výrobků nebo poskytování služeb podle § 3 téhož zákona.
38. Podle § 21 odst. 2 kontrolního řádu, je-li to na základě podaných námitek nebo k opravě zjištěných nesprávností v protokolu o kontrole zapotřebí, provede kontrolující došetření věci. Výsledek došetření věci se zaznamená v dodatku k protokolu o kontrole, jehož stejnopis se doručí kontrolované osobě a přiloží k protokolu o kontrole. Podle odst. 3 se při došetření věci použijí ustanovení týkající se kontroly obdobně.
39. Před vlastním posouzením věci se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Dle konstantní judikatury se za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů považuje takové rozhodnutí, v němž nebyly vypořádány všechny žalobní námitky, rozhodnutí, z jehož odůvodnění není zřejmé, proč právní argumentaci účastníka řízení soud považoval za nedůvodnou a proč žalobní námitky považoval za liché, mylné či vyvrácené, rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jak byla naplněna zákonná kritéria, případně by nepřezkoumatelnost rozhodnutí byla dána tehdy, pokud by z rozhodnutí nebylo zřejmé, které podklady byly vzaty v úvahu a proč (viz např. rozsudky ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS, ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 As 10/2005- 298, č. 1119/2007 Sb. NSS, ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47, č. 386/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 17. 9. 2003, č. j. 5 A 156/2002-25, č. 81/2004 Sb. NSS).

40. Současně je ovšem nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, nelze-li v něm zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela, tedy i implicitně, reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).
41. V projednávaném případě žalobkyně předně namítala, že nepřezkoumatelné je napadené rozhodnutí, jakož i kontrola, která jeho vydání předcházela, jelikož předmět řízení byl vymezen zcela zmatečně. Z protokolu o kontrole ze dne 16. 3. 2020 však vyplývá, že kontrola byla zahájena dne 29. 5. 2019 na podkladně podnětu spotřebitelky, neboť jedno z dětí z jejího oddílu se při této návštěvě provozovny žalobkyně zranilo na prvku Foam Pit. Z kontextu celého protokolu přitom vyplývá, že kontrola byla zahájena právě za účelem prověření bezpečnosti tohoto prvku. Na základě námitek žalobkyně byl v průběhu kontroly její předmět dále specifikován prostřednictvím dodatků. Příkladem lze uvést dodatek k protokolu ze dne 31. 3. 2021, v němž je konkrétně uvedeno, že předmětem kontroly je herní prvek Foam Pit, jeho bezpečnost, resp. kvalita poskytovaných služeb při provozu tohoto prvku. Je tedy zjevné, že předmět kontroly byl dostatečně vymezen. Prvostupňové rozhodnutí je v tomto bodě také zcela konkrétní, když daný prvek a účel kontroly identifikuje již ve výroku. Dále na straně 5 až 7 popisuje, obdobně jako v protokolu, že předmětem kontroly byl skutečně jmenovaný herní prvek. Inspektorát dále dodal, že ve věci bylo sice přistoupeno k došetření věci, nicméně předmět kontroly nebyl změněn a došetření proběhlo v souladu s § 21 kontrolního řádu. Tento názor potvrdil ostatně i žalovaný a zdejší soud se s ním ztotožňuje.
42. Pokud žalobkyně tvrdila, že žalovaný nevypořádal její argumenty a námitky, soud konstatuje, že její námitka není důvodná. Z odůvodnění obou rozhodnutí lze bez obtíží zjistit, že jakost poskytované služby měli inspektorát i žalovaný za předepsanou. Jak popsal již inspektorát na straně 6 svého rozhodnutí, pro provoz herního prvku Foam Pit byly dány podmínky pro užívání přímo od výrobce. Z technické dokumentace vyplývalo, že se jednalo zejména o požadavky na rám pěnové jímky, který musel být zakrytý hladkým materiálem tlumícím náraz. Podle inspektorátu žalobkyně tuto předepsanou jakost nesplnila tím, že minimálně ve dnech uvedených ve výroku prvostupňového rozhodnutí středová konstrukce nebyla zakryta předepsaným materiálem. To dovozoval ze záznamu o plánu kontrol doloženého přímo žalobkyní, v němž je skutečně u některých dnů uveden popis „*odkrytý rám*“.
43. Tato zjištění opětovně podpořil žalovaný, když v napadeném rozhodnutí dodal, že žalobkyně sice doložila zkušební protokol ze dne 11. 9. 2017, č. X, ten se zjevně týkal pouze pěnové jámy bez trampolín. V provozovně žalobkyně však byla atrakce osazena dvěma trampolínami oddělenými středovým rámem. Požadavky na zakrytí rámu a vnitřních stěn atrakce materiálem tlumícím náraz předepisoval zkušební protokol ze dne 4. 11. 2019, č. X. Žalobkyně se tedy rovněž mílí, pokud uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí nebylo možné zjistit, zda jsou provedené certifikace dostačující a bezpečné, nebo jestli byl středový rám konstrukce odhalen. Těmito otázkami se žalovaný

v napadeném rozhodnutí zabýval a vyjádřil se k nim přezkoumatelným způsobem. Není tedy pravdou, že by z napadeného rozhodnutí nevyplývalo, jak se žalovaný vypořádal s žalobkyní předloženými důkazy.

44. Pro úplnost soud dodává, že jakostí se rozumí souhrn vlastností určujících kvalitu výrobku směrodatnou pro jeho způsobilost k použití. Zákon stanovuje povinnost prodávát výrobky a poskytovat služby v určité jakosti. Pokud je jakost předepsána, je prodávající povinen dodržovat minimálně takto stanovenou úroveň jakosti (srov. VÍTOVÁ, Blanka. § 3 Poctivost prodeje výrobků a poskytování služeb. In: VÍTOVÁ, Blanka. Zákon o ochraně spotřebitele: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-8-4]. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.). Jakost užívané služby, jak bylo již ostatně popsáno výše, byla předepsána přímo v pokynech od výrobce, kterými se měla žalobkyně řídit. To, že tak neučinila, vyústilo v nedodržení § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.
45. Nelze souhlasit ani s tvrzením, že by z napadeného rozhodnutí nebylo zřejmé, co odhalení konstrukce znamenalo pro bezpečnost spotřebitele. Inspektorát na straně 6 svého rozhodnutí konstatoval, že odhalení středového rámu, ke kterému opakovaně docházelo, a samotný případ vážného úrazu při pádu dítěte na tento středový rám dokazují významnost rizika. Jelikož žalobkyně uplatňovala v průběhu správního řízení námitky popsané v totožném textu, nelze žalovanému vytýkat, že na ně znovu explicitně nereagoval poté, co byly inspektorátem jednou vypořádány, je-li z celého rozhodnutí zjevné, že se s posouzením inspektorátu žalovaný zcela ztotožnil. V tomto kontextu soud odkazuje na zásadu jednotnosti správního řízení, kdy rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odvolacího orgánu tvoří jeden celek. Tento názor ostatně potvrzuje například rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2007, č. j. 62 Ca 20/2006-65 (publ. ve sb. pod č. 1296/2007), podle něž *„Dospěje-li správní orgán vyšší instance k závěru, že jednotlivá východiska dalších úvah správního orgánu nižší instance a nadto i jeho závěry vyplývající z těchto východisek jsou opodstatněné, nic mu nebrání, aby v té části, v níž se s rozhodnutím vydaným v nižší instanci ztotožní, na příslušné závěry odkázal, vyslovil s nimi souhlas, a tím je do svého rozhodnutí převzal. Takový postup sám o sobě nečiní rozhodnutí vydané ve vyšší instanci nepřezkoumatelným [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“* Uvedené závěry jsou ostatně rovněž v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, zmiňovaným žalobkyní.
46. Přezkoumatelným shledal soud napadené rozhodnutí i ve vztahu k odůvodnění uložení pokuty. Je třeba připomenout, že napadené rozhodnutí žalovaného tvoří jeden celek s prvostupňovým rozhodnutím, a z jejich odůvodnění ve svém souhrnu plynou konkrétní skutečnosti, které byly vzaty v potaz při stanovení výše pokuty, zejména význam chráněného zájmu zákonem a následek porušení povinnosti žalobkyně, první porušení právních povinností. Tvrzení žalobkyně týkající nezohlednění epidemiologické situace v úvaze o výši pokuty, soud rovněž nepřisvědčil. Ze strany 8 prvostupňového a ze strany 6 napadeného rozhodnutí je zřejmé, že dopady pandemie byly brány při stanovení výše pokuty v potaz, jednoznačně ve prospěch žalobkyně. Nepřípadná je i související námitka, podle níž žalovaný nevzal v úvahu zastavení řízení ve vztahu k druhému přestupku. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný ponížil ukládanou pokutu z 100 000 Kč na 90 000 Kč právě proto, že žalobkyně nebyla trestána za dva spáchané přestupky, ale pouze za jeden. I tyto závěry shledal soud zcela přezkoumatelnými.

47. K námitce nezákonnosti spočívající v opakovaném vydávání kontrolních zjištění uvádí soud následující. Došetření věci ve smyslu § 21 odst. 2 kontrolního řádu je určitým doplněním
či pokračováním kontroly v případě, kdy se na základě podaných námitek proti kontrolním zjištěním nebo vlastních poznatků kontrolního orgánu, případně podnětu jiného orgánu veřejné moci, ukáže nutnost věcných změn v původním protokolu o kontrole (srov. JELÍNKOVÁ, Jitka. § 21 Oprava nesprávností a došetření věci. In: JELÍNKOVÁ, Jitka. *Kontrolní řád: Praktický komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2022-8-4]. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X).
48. Institut došetření věci je dle důvodové zprávy zakotven v kontrolním řádu zejména proto, že se provádí v době, kdy je kontrola již ukončena, a není tedy možné uplatnit jiný způsob znovuotevření této kontroly. Při tomto došetření se uplatní všechna oprávnění a povinnosti kontrolujícího, kontrolované a povinné osoby, je možné vstupovat na pozemky a do staveb využívaných kontrolovanou osobou, je možné odebírat vzorky. Vzhledem k tomu, že se jedná o došetření dříve provedené kontroly, a nikoli o kontrolu novou, nemusí se pro ni vystavovat nové pověření ke kontrole. Inspektorátu proto nelze vytýkat, že docházelo k opakovanému vydávání kontrolních zjištění, když tato byla obsažena v dodatcích k protokolu, jež byly vydávány v souladu s § 21 odst. 2 kontrolního řádu.
49. Rovněž není možné tvrdit, že by se druhým dodatkem k protokolu inspektorát odchýlil od původně vymezeného předmětu kontroly. Jak ostatně opakovaně uváděl v návaznosti na tuto, již dříve opakovaně uplatněnou námitku inspektorát, došetření proběhlo v reakci na sdělení žalobkyně, že byly odstraněny závady a bylo přistoupeno k dalšímu používání kontrolovaného herního prvku. Tedy je zřejmé, a ostatně je to patrné i z obsahu zmíněného dodatku, že provedené došetření se rovněž týkalo herního prvku Foam Pit. V tomto dodatku je nadto pod bodem 3 výslovně uvedeno, že „*předmětem kontroly je herní prvek FOAM PIT, jeho bezpečnost, resp. kvalita služeb při provozování tohoto herního prvku*“. Není tedy pravdou, že by došlo ke změně předmětu kontroly.
50. Dle názoru soudu je nepřipadné i tvrzení, že by vydávaná kontrolní zjištění neobstála ani před inspektorátem, když bylo námitkám žalobkyně vyhověno. Jak opakovaně konstatoval inspektorát i žalovaný, podaným námitkám nebylo nikdy zcela vyhověno. Právě na jejich základě bylo opakovaně přistoupeno k došetření věci. Takový postup je zcela v souladu se zněním výše popsaného ustanovení, jak bylo ostatně žalobkyni sděleno na straně 5 prvostupňového rozhodnutí.
51. Tvrzení žalobkyně, že k odkrývání středového rámu kontrolovaného herního prvku nedošlo, je v rozporu se zjištěným skutkovým stavem. Jak již bylo uvedeno výše, z plánu kontrol dodaným žalobkyní vyplývá, že rám herního prvku Foam Pit byl odkrytý minimálně dne 26. 12. 2018 a v roce 2019 ve dnech 6. 1., 12. 1., 16. 1., 23. 1., 3. 2., 11. 2., 18. 2., 28. 2., 2. 3., 9. 3., 16. 3., 24. 3., 30. 3., 4. 4., 10. 4., 18. 4., 25. 4., 5. 5., 11. 5., 20. 5. a 24. 5. Není tedy pravdou, že by skutková zjištění nepodporoval žádný provedený důkaz. Žalobkyně nadto sama nepřinesla žádnou relevantní argumentaci, kterou by tato zjištění vyvrátila. Nerozporovala informace vyplývající z plánu kontrol a nedoložila žádný důkaz, který by prokazoval opak.

52. Co se týče provedení kontroly mimo kontrolovaného období, uvádí soud toliko, že v předmětu kontroly nebyl nikterak vymezen časový úsek, za který měla kontrola probíhat. Předmětem kontroly byl herní prvek Foam Pit a jeho bezpečnost. V souvislosti s jeho používáním byla pochopitelně prověřována celá doba jeho provozu. Takový postup není zákonem nikterak zapovězen. Podle § 12 kontrolního řádu nemusí protokol o kontrole obsahovat označení kontrolované období. Žalobkyně ostatně nijak nerozvedla, proč by mělo být provádění kontroly tímto způsobem vadou. Neuvedla, v jakém termínu považovala prověřování herního prvku za nezákonné, ani z jakého právního předpisu by taková nezákonnost měla pramenit. Soud tedy tuto obecnou námitku nepovažoval za důvodnou.
53. K námitce, že pokuta je nepřiměřená, když žalovaný nepřihlédl při stanovení výše pokuty k majetkovým poměrům žalobkyně, soud uvádí, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2008 Sb. NSS, je správní orgán povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter. Žalovaný přitom v odůvodnění napadeného rozhodnutí s poukazem na to, že byla sankce ukládána na spodní hranici zákonné sazby, uvedl, že ji ve vztahu k žalobkyni jako podnikatelskému subjektu, nelze považovat za likvidační. S ohledem na tuto skutečnost tedy nepřistoupil k posuzování jejích majetkových poměrů. Tento postup soud shledává za souladný s výše uvedenými závěry Nejvyššího správního soudu. Žalobkyně ostatně svou argumentaci nikterak nekonkretizovala, v průběhu správního řízení netvrdila, že by pro ni ukládaná pokuta s ohledem na její majetkové poměry likvidační byla. Takto obecně formulované námitce tedy soud rovněž nepřisvědčil.

VI. Závěr a náklady řízení

54. Na základě shora uvedené argumentace soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
55. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když ve stanovené lhůtě žalobkyně ani žalovaný nevyjádřili s tímto postupem soudu svůj nesouhlas.
56. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
57. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 24. srpen 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu